

*Notulen van de vergadering van de Ministerraad op 9 dec. 1960*

\*'s Morgens te 10 uur aangevangen en 's middags en 's avonds voortgezet, Trêveszaal.

Aanwezig: De Minister-President De Quay en de Ministers Van Aartsen, Beerman (bij de punten 1 – 11, 13 – 15 en 18 – 24e), Cals (bij de punten 1 – 11, 13 – 15 en 18 - 24e), Klompé, Korthals, Luns (bij de punten 2a – 2o en 3), Marijnen, De Pous, Van Rooy, Toxopeus, Visser (bij de punten 2a – 2o, 3 en 12) en Zijlstra.

Voorts zijn aanwezig de Staatssecretarissen Van Houten (bij de punten 1 – 3), Roolvink (bij de punten 13, 16, 17 en 24f), Schmelzer (bij de punten 24a en 24b), Scholten (bij punt 12) en Stijkel (bij punt 2l).

Secretaris: J. Middelburg.

## 2. Buitenlands beleid

### a. Afscheid Amerikaanse Ambassadeur

Minister *Luns* deelt mede, dat de Amerikaanse Ambassadeur in ons land nog eerder weggaat dan gebruikelijk is bij een wijziging in het regiem in de Verenigde Staten. Zijn verblijf hier te lande is voor de verhouding met Amerika van veel belang geweest. Spreker zal op 19 december a.s., als hij in Brussel moet zijn, terugkomen voor het afscheidsdiner.

---

### i. De kwestie Nieuw-Guinea

De *Minister-President* is van oordeel, dat men van Nederlandse zijde ten aanzien van de kwestie Nieuw-Guinea waakzaam moet blijven na het opgeven van de bemiddelingspoging door de Premier van Malakka, gezien de infiltraties en uitlatingen van Indonesische kant. Spreker stelt in dit verband de vraag of aan Secretaris-Generaal Hammarskjöld de vraag kan worden gesteld, of de Verenigde Naties een commissie voor een bezoek aan Nieuw-Guinea kunnen zenden. Minister *Luns* antwoordt, dat deze dingen in de Verenigde Naties alleen mogelijk zijn, als het Afrikaanse en Aziatische blok meewerkt, wat op het ogenblik niet te verwachten is. Het agendapunt 'kolonialisme' is in de Algemene Vergadering ook voorbij gegaan, zonder dat op dit punt iets kon worden bereikt.

De *Minister-President* acht een bezoek van een dergelijke commissie aan Nieuw-Guinea wel nuttig, mede gezien het rapport, dat een EEG-commissie over haar bezoek aan Nieuw-Guinea heeft uitgebracht. Hierin valt de vergelijking van Nieuw-Guinea met Afrikaanse gebieden gunstig voor het Nederlandse bestuur uit.

Minister *Luns* is bereid aan de Nederlandse Vertegenwoordiger Schürman op te dragen om met Hammarskjöld erover te praten; spreker vreest echter, dat men het niet gedaan kan krijgen. De UNCI is formeel niet opgeheven, maar Nederlandse pogingen om deze te activeren tijdens vorige Kabinetten zijn op niets uitgelopen.

Minister *Visser* heeft de vorige dag de Defensiecommissie het een en ander medegedeeld over de jongste Indonesische infiltraties op Nieuw-Guinea. Het ging hierbij om door de Indonesische autoriteiten georganiseerde infiltraties. Van de eerste groep die aan land kwam, wist men dat versterkingen zouden worden aangevoerd. Op het daarop aangehouden schip vond men nog veel, hoewel het grootste deel over boord geworpen was. Wat de omvang betreft waren deze infiltraties niet van veel militaire betekenis, maar de verwachting bestaat, dat Indonesië hiermede wel door zal gaan. Gebleken is, dat Indonesië de meeste berichten leest uit de Nederlandse kranten en de radio; een gesprek met de hoofdredacteurs hierover zal daarom nuttig zijn. Spreker is voornemens in begin januari een bezoek aan Nieuw-Guinea te brengen.

Minister *Luns* verzoekt hem gegevens betreffende deze infiltraties te geven, zodat hij aan de Australische, Britse en Amerikaanse vertegenwoordigingen kan geven. Aan het brengen van dit punt voor de Veiligheidsraad zitten voor Indonesië politieke risico's, enerzijds omdat de

infiltraties een flagrante schending van beloften (de laatste maal nog aan de Australische Regering) betekenen, anderzijds raakt het land dan volkomen in Russisch-Chinees water. Spreker heeft voorts de indruk, dat het argument, dat de Papoea-bevolking het zelfbeschikkingsrecht moet kunnen uitoefenen, beter begrepen wordt in de wereld, vooral na wat met Mauretanië is gebeurd. Indonesië is er niet meer zeker van, dat een resolutie om de souvereiniteit over Nieuw-Guinea aan dat land over te dragen in de Verenigde Naties de tweederden meerderheid zal behalen. Spreker merkt vervolgens op, dat de Australische President Menzies woord gehouden heeft, dat hij voor deze kwestie de bijzondere aandacht van Amerikanen en anderen zou vragen.

*j. Toelatingsbeleid uit Indonesië*

De Ministers *Beerman* en *Klompé* bespreken de discussies bij de behandeling van hun begrotingen in de Tweede Kamer over het toelatingsbeleid van z.g. spijtoptanten uit Indonesië.

- - -

*24. Ingekomen stukken en mededelingen*

- - -

*p. Pacificatie Baliemvallei*

Minister *Toxopeus* deelt het een en ander mede over de kwestie, die is gerezen naar aanleiding van de pacificatie van de Baliemvallei op Nieuw-Guinea.

- - -

Nummer - 577

**Bijlage** .....

**Resolutie aangenomen door de Algemene Vergadering  
op 14 december 1960 (1514 (XV))**

Stemuitslag: 89 stemmen voor, geen tegen, 9 onthoudingen

DECLARATION ON THE GRANTING OF INDEPENDENCE TO COLONIAL  
COUNTRIES AND PEOPLES

The General Assembly,

Mindful of the determination proclaimed by the peoples of the world in the Charter of the United Nations to reaffirm faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person, in the equal rights of men and women and of nations large and small and to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

Conscious of the need for the creation of conditions of stability and well-being and peaceful and friendly relations based on respect for the principles of equal rights and self-determination of all peoples, and of universal respect, for and observance of, human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language or religion,

Recognizing the passionate yearning for freedom in all dependent peoples and the decisive role of such peoples in the attainment of their independence,

Aware of the increasing conflicts resulting from the denial of or impediments in the way of the freedom of such peoples, which constitute a serious threat to world peace,

Considering the important role of the United Nations in assisting the movement for independence in Trust and Non-Self-Governing Territories,

Recognizing that the peoples of the world ardently desire the end of colonialism in all its manifestations,

Convinced that the continued existence of colonialism prevents the development of international economic co-operation, impedes the social, cultural and economic development of dependent peoples and militates against the United Nations ideal of universal peace,

Affirming that peoples may, for their own ends, freely dispose of their natural wealth and resources without prejudice to any obligations arising out of international economic co-operation, based upon the principle of mutual benefit, and international law,

Believing that the process of liberation is irresistible and irreversible and that, in order to avoid serious crises, an end must be put to colonialism and all practices of segregation and discrimination associated therewith,

Welcoming the emergence in recent years of a large number of dependent territories into freedom and independence, and recognizing the increasingly powerful trends towards freedom in such territories which have not yet attained independence,

Convinced that all peoples have an inalienable right to complete freedom, the exercise of their sovereignty and the integrity of their national territory,

Solemnly proclaims the necessity of bringing to a speedy and unconditional end colonialism in all its forms and manifestations;

And to this end

Declares that:

1. The subjection of peoples to alien subjugation, domination and exploitation constitutes a denial of fundamental human rights, is contrary to the Charter of the United Nations and is an impediment to the promotion of world peace and co-operation.
2. All peoples have the right to self-determination; by virtue of that right they freely determine their political status and freely pursue their economic, social and cultural development.
3. Inadequacy of political, economic, social or educational preparedness should never serve as a pretext for delaying independence.
4. All armed action or repressive measures of all kinds directed against dependent peoples shall cease in order to enable them to exercise peacefully and freely their right to complete independence, and the integrity of their national territory shall be respected.
5. Immediate steps shall be taken, in Trust and Non-Self-Governing Territories or all other territories which have not yet attained independence, to transfer all powers to the peoples of those territories, without any conditions or reservations, in accordance with their freely expressed will and desire, without any distinction as to race, creed or colour, in order to enable them to enjoy complete independence and freedom.
6. Any attempt aimed at the partial or total disruption of the national unity and territorial integrity of a country is incompatible with the purposes and principles of the Charter of the United Nations.
7. All States shall observe faithfully and strictly the provisions of the Charter of the United Nations, the Universal Declaration of Human Rights and the present Declaration on the basis of equality, non-interference in the internal affairs of all States, and respect for the sovereign rights of all peoples and their territorial integrity.